

Небитно је да ли обожавате Хилари Клинтон, или мислите да је Трамп боље решење за светски мир, ако ни због чега другог, онда бар зато јер не жели лоше односе и рат са Русијом, као што није битно да ли вам је, после свега, и даље симпатичан Роберт де Ниро или очима не можете да га видите, да ли престајете да слушате групу U2, да ли мрзите Русе, и да ли сте обожавалац Новог светског поретка - али инаугурација 45. председника САД, и све што је томе претходило, представља апсолутни преседан у историји такозване демократије.

Сви главни медији, телевизије и водеће новине, удруженим снагама су, пласирајући апокалиптичне прогнозе и сејући страх, покушали да на власт доведу своју пуленку Хилари Клинтон. И кад им то није пошло за руком, незапамћена антитрамповска хистерија се наставила у још жешћем темпу. Си-Ен-Ен је чак објавио анализу - шта би се десило кад би Трамп био убијен!!!

Кад чувени, по занимању филантроп, Ђерђ Сорош, није успео да са својим медијским пресституткама убеди америчку јавност да је Доналд Трамп нови Хитлер, на дело је ступила опробана метода - сатанизација и организовање спонтаних протеста диљем Америке, такозвана обојена револуција, плаћени батинаши, и потпуно јавни огласи за нови посао - 50 долара дневно за хајку на изабраног председника. Томе свему треба додати и протесте жена које предводи певачица Мадона, сликајући своје међуножје с тетовираним логом NIKE и поруком "Уради то", и који су постали нека врста либералног светског пројекта - и у Великој Британији се марширало против Трампа, а чак су и у бедној Србији промотери либералних вредности покушали да организују један такав марш! Занимљиво је да су и код нас неке жене позивале на женски марш против Трампа (!!!), као што је, такође, занимљиво за опис стања ствари, и то да овде никоме није пало на памет да протестује што је један Србин притворен на 30 дана на КиМ само зато јер је носио јакну са четири оцила на леђима.

Читава холивудска машинерија стављена је у погон. Вређање и извртање руглу новоизабраног председника, и са друге стране, криминализација (укључујући и претње смрћу) сваке јавне личности која би се усудила да подршку Доналду Трампу, обележили су последњих неколико месеци америчке јавне сцене. Холивуд и читава машинерија забаве упрегнута је у антитрамповску кампању, а чак је и чувени Андреа Бочели морао, на крају, да откаже свој наступ на Трамповој инаугурацији јер су његовој породици стигле претње смрћу. Управо због тога, паметан човек мора да гаји извесне симпатије за Трампа. Проглашен за светског непријатеља број један, у очима фашистичког банкарског капитала, Доналд Трамп је и у дану своје инаугурације трпео ударце удружених корпоративних силника и владара новог светског поретка. Светски центар за пропаганду - Си-Ен-Ен и Би-Би-Си и даље су славили одлазећег председника Обаму, добитника Нобелове награде за мир, који је као проноснирани миротворац само у 2016. години бацио око 26.000 бомби, и за чијег осмогодишњег вакта свет није имао ни један једини дан без рата.

Главни оперативац и најистуренији играч ове незапамћене кампање био је Ђерђ Сорош, човек који воли да уређује свет и који је, попут Лакија, постао мало нервозан пошто је, изгледа, обичан радни народ у Америци више веровао својим очима него његовим медијима. Ипак, можда је најзначајније у целој овој причи то што се први пут могла јасно видети технологија владања страхом, пропагандом, уценама и насиљем. Идеја демократије потпуно је извргнута подсмеху, институција демократских избора доведена је у питање, а терор медијске пропаганде и медијског монопола, показан је у свом својем ужасу. Да ствар буде црња, испоставило се да, тамо где Сорош не може да стигне да направи хаос, грађански или неки други рат, на делу може да буде копирање акција које је управо спроводио у Америци - а које за циљ имају само једну једину ствар, да покажу како либералном капитализму воља већине - не значи ништа, и како, попут вампира, своју животну снагу извлачи само из хаоса, ужаса и рата, на пример, са Русијом. Отуда није ни чудо што је осим Доналда Трампа и Владимир Путин био омиљени непријатељ.

Такође, случај Трамп испоставио се као добар предложак за разумевање историје, па и наше скорије историје, наравно за оне које уопште занима истина. Иначе, нећемо бити свесни да заиста живимо у Орвеловом роману, у матриксу који је можда најтачније дефинисао директор ЦИА Вилијам Кејси:

“Знаћемо да је наш програм дезинформисања завршен, кад све у шта америчка јавност верује буде лаж.”

(Вечерње новости)